

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0274/2012

3.10.2012

RAPORT

Laienemine: poliitikavaldkonnad, kriteeriumid ja ELi strateegilised huvid
(2012/2025(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Maria Eleni Koppa

RR\914710ET.doc

PE486.099v03-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

PR_INI

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI PROJEKT	3
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS	14
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	18

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI PROJEKT

laienemise kohta: poliitikavaldkonnad, kriteeriumid ja ELi strateegilised huvid

(2012/2025(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eelkõige selle artikleid 2, 21 ja 49,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu ettepanekut võtta vastu määrus ühinemiseelse abi rahastamisvahendi kohta (IPA II) (COM(2011) 0838/4),
  - võttes arvesse 21. ja 22. juunil 1993. aastal Kopenhaagenis, 15. ja 16. detsembril 1995. aastal Madridis, 19. ja 20. juunil 2003. aastal Thessalonikis ning 14. ja 15. detsembril 2006. aastal Brüsselis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariikide järeldusi,
  - võttes arvesse nõukogu 5. detsembri 2011. aasta järeldusi laienemise ning stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi kohta,
  - võttes arvesse uuendatud laienemise konsensust, mille nõukogu võttis vastu 2006. aastal, ja konsolideeritud laienemisstrateegiat, mida komisjon seejärel rakendas,
  - võttes arvesse komisjoni 20. veebruari 2008. aasta teatist „Viis aastat ELi laienemisest – majandussaaavutused ja väljakutsed” (COM(2009)0079/3),
  - võttes arvesse oma 13. detsembri 2006. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta laienemisstrateegia ja peamiste väljakutsete osas aastatel 2006–2007, 10. juuli 2008. aasta resolutsiooni komisjoni 2007. aasta laienemisstrateegia dokumendi kohta ja 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni komisjoni 2009. aasta laienemisstrateegia dokumendi kohta, mis käsitleb Lääne-Balkani riike, Islandit ja Türgit, ning komisjoni teatist 2009.–2010., 2010.–2011. ja 2011.–2012. aasta laienemisstrateegia kohta,
  - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Lääne-Balkani riikide, Islandi ja Türki kohta,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja eelarvekomisjoni arvamust (A7-0274/2012),
- A. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 49 võib liidu liikmeks astumise avalduse esitada iga Euroopa riik, kes austab ning võtab endale kohustuse edendada väärtusi, milleks on inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamine; arvestades, et need väärtused on Euroopa Liidu aluseks ja juhivad liidu tegevust rahvusvahelisel tasandil ning neid peavad austama ja järgima kõik liikmesriigid;
- B. arvestades, et laienemine on kuulunud ELi tegevuskavasse juba alates 1960. aastatest ja et alates esimesest laienemisest 1973. aastal on EL järk-järgult kasvanud ja tema

liikmesriikide arv on kuult asutajaliikmelt tõusnud tänaseks 27 liikmeni (peatselt 28) arvestades, et mitmed riigid püüdvad ELi liikmeks saamise poole turvalise, demokraatliku ja jõuka tuleviku tagamiseks;

- C. arvestades, et integratsioonipoliitika on viimase aastakümne jooksul näidanud, et laienemine tuleb ELile kui tervikule kasuks ja võimaldab tal paremini kohaneda üleilmsete probleemide käsitlemisel;
- D. arvestades, et laienemine on olnud edukas Euroopa Liidu ja kogu Euroopa jaoks – see on aidanud ületada külma sõja järgseid erimeelsusi ning toetanud rahu, stabiilsust ja heaolu kõikjal Euroopas, tõhustanud konfliktiennetust ning ühtlasi soodustanud reformide elluviimist ja tugevdanud vabadust, demokraatiat, inimõiguste ja põhivabaduste austamist ja õigusriiki, samuti turumajanduse arengut ning sotsiaalselt ja keskkondlikult säästvat arengut;
- E. arvestades, et Kopenhaagenis 1993. aastal kokku tulnud Euroopa Ülemkogust, kus kinnitati Kesk- ja Ida-Euroopa riikide liikmesuse väljavaateid ning kehtestati ühinemiskriteeriumid, on möödunud ligi 20 aastat ning kätte on jõudnud aeg vaadata üle kehtestatud kord ja laienemispoliitika tervikuna, ilma et see piiraks jätkuvaid läbirääkimisi;
- F. arvestades, et Kopenhaageni kriteeriumid on pidanud ajale vastu ning on jätkuvalt ELi laienemispoliitika keskmes; arvestades, et eeldatavalt osutuvad konsolideeritud laienemisstrateegia ning uus fookus õigusele ja siseasjadele, õigusriigi põhimõtetele ning põhiõiguste austamisele tulemuslikuks ja tõhusaks;
- G. arvestades, et Euroopa Parlament aitab oma iga-aastaste resolutsioonidega kandidaat- ja võimalike kandidaatriikide kohta edendada laienemisprotsessi läbipaistvust ja usaldusväarsust, kajastades Euroopa kodanike arvamusi; arvestades, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist on suurenenud Euroopa Parlamendi roll tänu tema kui kaasseadusandja volituste tunnustamisele muu hulgas ühinemiseelse abi rahastamisvahendi osas;
- H. arvestades, et ühinemise väljavaatel on oluline muudatusi innustav mõju ühineda soovivate riikide poliitilisele, sotsiaal-majanduslikule ja kultuurilisele olukorrale ning see ajendab riike jätkama vajalikke poliitilisi, majanduslikke ja seadusandlikke reforme ning tugevdama rahu, stabiilsust, lepitamist ja heanaaberlikke suhteid, arvestades, et tänu sellele võimele saavutada muutusi moodustab laienemine ELi nn pehme jõu keskme ning on liidu välistegevuse oluline element;
- I. arvestades, et pühendumine, tingimuslikkus ja usaldusväarsus on asetatud ühinemisprotsessi keskmesse;
- J. arvestades, et on ülimalt tähtis, et liikmesriigid jätkaksid ühinemiskriteeriumide ja põhiõiguste täielikku austamist ja kaitsmist, et tugevdada laienemisprotsessi usaldusväarsust ja järjepidevust ning vältida potentsiaalsete uute liikmete igat liiki diskrimineerimist;
- K. arvestades, et pühendumine poliitilistele, majanduslikele ja seadusandlikele reformidele on esmajoonel kandidaatriikide ja potentsiaalsete kandidaatriikide ning nende kodanike

huvides;

- L. arvestades, et iga riiki, kes pürgib ELi liikmesuse poole, tuleb hinnata tema saavutuste järgi samade kriteeriumide täitmisel, rakendamisel ja järgimisel; arvestades, et ühinemise edusammude tempo tuleks määrata kindlaks ELi ühinemiskriteeriumide ning Euroopa ja ühinemispartnerluse lepingus toodud prioriteetide ning läbirääkimisraamistiku tulemusliku rakendamise ja järgimise ulatuse alusel; arvestades, et liikmesuse nõuete täitmist tuleb hinnata kõige õiglasemal ja läbipaistvamal viisil;
- M. arvestades, et ühinemisprotsessil on oluline mõju ka ELile endale, sest see pakub võimalust paremini kindlaks määrata ELi identiteet, eesmärgid, väärtused ja poliitikasuunad ning samuti sobiv aeg, et neist kodanikke paremini teavitada;
- N. arvestades, et kooskõlas 2006. aasta uuendatud konsensusega laienemise suhtes peab laienemine põhinema kohustuste täitmise kindlustamisel, tingimuste täitmisel ja teavitustegevusel, mis on seotud ELi suutlikkusega võtta vastu uusi liikmeid; arvestades, et ELi integratsioonisuutlikkus on laienemispoliitika ja integratsiooniprotsessi jätkusuutlikkuse peamine tegur ja eeldus, mis on mõjutanud positiivselt ELi institutsioonide edendamist, nagu on näidanud ELi lepingu järjestikused läbivaatamised erinevate laienemisvoorude käigus, mille tulemusena on täiendatud ELi funktsioone ja tegevusala;
- O. arvestades, et tõeline leppimine eri rahvaste ja rahvuste vahel, konfliktide rahumeelne lahendamine ja heanaaberlike suhete sisseseadmine Euroopa riikide vahel on kestva rahu ja stabiilsuse jaoks väga oluline ning soodustab loomulikku Euroopa integratsiooniprotsessi, olles seega laienemise jaoks esmatähtis; arvestades, et mõned kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid ei ole jätkuvalt suutnud lahendada vastuolusid oma naaberriikidega, ja seetõttu peaksid kõik asjaomased pooled töötama avalikult kahepoolsete pingete lahendamise nimel; arvestades, et need probleemid tuleks enne ühinemist lahendada;

Üldised seisukohad

1. toetab veendunult laienemisprotsessi ja on arvamusel, et laienemine peab jääma usaldusväärseks poliitikaks, mida toetab rahvas nii ELis kui ka kandidaat- ja võimalikes kandidaatriikides; toonitab seepärast, kui oluline on ELi ning kandidaat- ja võimalike kandidaatriikide jaoks kõigi kohustuste täitmine ning tingimuste loomine selle tagamiseks, et tulevased laienemised on edukad, muu hulgas abistades asjaomaseid riike nende jõupingutustes ELi ühinemiskriteeriumide täitmisel;
2. tunnistab laienemise ja ühinemisprotsessi hüvesid nii kandidaatriikide ja võimalike kandidaatriikide kodanikele kui ka Euroopa kodanikele;
3. on arvamusel, et Kopenhaageni kriteeriumid kujutavad endast jätkuvalt väärtuslikku alust ja peaksid jääma laienemispoliitika keskmesse; toonitab, et kõnealuste kriteeriumide täielik ja range täitmine on äärmiselt oluline, ja et tuleb pöörata nõuetekohast tähelepanu kandidaatriikidele ja võimalike kandidaatriikidele avalduvale sotsiaalsele mõjule ning arvestada täielikult liidu integratsioonisuutlikkusega;

4. on seisukohal, et integratsioonisuutlikkuse kontseptsioon koosneb neljast osast:
  - i) läbirääkijariigid peaksid mitte kahjustama, vaid tugevdama liidu võimet säilitada oma poliitiliste eesmärkide täitmise suunas liikumise tempot;
  - ii) liidu institutsiooniline raamistik peaks suutma pakkuda tõhusat ja tulemuslikku valitsemist;
  - iii) liidu rahalised vahendid peaksid olema piisavad, et vastata majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse ning liidu ühiste poliitikavaldkondade väljakutsetele;
  - iv) peaks olema kehtestatud kõikehõlmav teabevahetusstrateegia üldsuse teavitamiseks laienemise tagajärgedest;
5. toonitab siiski, et liit vastutab oma integratsioonisuutlikkuse parandamise eest kandidaat-, võimalike kandidaat- või võimalike taotlejariikide õiguspärase Euroopaga seotud pürgimuste kaalumisprotsessis;
6. osutab, et EL on endiselt ligitõmbav ka majanduse dünaamilisuse ja sotsiaalse mudeli ainulaadse kombinatsiooni tõttu ning avaldab kahetsust, et sotsiaalne mõõde on jäänud laienemisprotsessis enamasti tähelepanuta; kutsub komisjoni selle küsimusega tegelema, eriti 19. peatüki (sotsiaalpoliitika ja tööhõive) raames, et edendada positiivseid sotsiaalseid muutusi tulevastes ELi liikmesriikides ja pöörata nõuetekohast tähelepanu sotsiaalsele õiglusele;
7. tuletab meelde, et sotsiaalvaldkonna ELi õigustik hõlmab miinimumstandardeid sellistes valdkondades nagu tööõigus, naiste ja meeste võrdne kohtlemine, töetervishoid ja -ohutus ning mittediskrimineerimine, ning et ELi lepingud kinnitavad kindlaksjäämist 1961. aasta Euroopa sotsiaalharta ning 1989. aasta ühenduse harta töötajate sotsiaalsete põhiõiguste kohta, aga ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta sisaldab mitmeid sotsiaalseid põhiõigusi; rõhutab, et peamiste ELi peamiste sotsiaalsete normide rikkumine on omamoodi sotsiaalne dumping, mis kahjustab Euroopa ettevõtjaid ja töötajaid ning takistab kandidaatriigil ühtsel turul osalemast; juhib tähelepanu asjaolule, et sotsiaalpartnerid, eriti ametiühingud, vajavad oma suutlikkuse tugevdamiseks sihipäraselt ELi abi;
8. on seisukohal, et ühinemiskriteeriumide kogum tuleks sõnastada asjakohasel viisil selgete, konkreetsete ja mõõdetavate eesmärkidenä ühinemiseelse abi rahastamisvahendi raames, et näidata selgelt seost laienemisriikides liidu rahastatavate meetmete ning üldiste ühinemiskriteeriumide täitmisel tehtavate edusammude vahel;
9. mõönab vajadust ühinevate riikide majanduse arenemise järele ELi liikmesriikidega samas suunas, et lihtsustada ühtlustamist; julgustab seetõttu läbirääkijariike sõnastama teostatavaid ja riigipõhiseid sihtmärke seoses iga strateegia „Euroopa 2020” peamise eesmärgiga aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduse suunas;
10. juhib tähelepanu sellele, kui olulised on Madridi kriteeriumid (mis määratleti 1995. aasta detsembris Euroopa Ülemkogu kohtumisel Madridis), milles rõhutatakse kandidaatriikide suutlikkust jõustada ELi eeskirju ja menetlusi; on samuti seisukohal, et vastavalt rangete

ühinemistingimuste põhimõttele hinnatakse kandidaat- ja/või potentsiaalse kandidaatriigi edusamme reformide vastuvõtmisel ja rakendamisel ühinemise igas etapis selge kriteeriumide kogumi põhjal ning taotlejariigid peaksid saama liikuda protsessi ühest etapist teise üksnes siis, kui nad on täitnud eelmise tingimused; rõhutab, et laienemisstrateegia usaldusväarsuse ja tulemuslikkuse tõstmiseks peavad ka liikmesriigid Kopenhaageni kriteeriume täiel määral tunnustama ja täitma, et mitte nõuda kandidaatriikidelt kõrgemate standarditele vastamist kui need, mida kohaldatakse mõnes ELi liikmesriigis; toonitab, kui oluline on määrata eri etapid selgemini kindlaks, kehtestada läbipaistvad ja õiglased võrdlusalusused kogu protsessi jooksul, mis muudab liikmesuse üldkriteeriumid konkreetsete ühinemiseni viivateks sammudeks, ja mõõta, kas vajalikud nõuded on täidetud, nagu ka vältida ühinemiskuupäeva kehtestamist või lubamist, kui läbirääkimised ei ole veel lõppenud; toonitab, et samuti peaks olema selge, et kui võrdlusalus on kord saavutatud, tuleb seda ka säilitada ning tagasilangus peaks tooma kaasa võrdlusaluste kehtestajate asjakohase reaktsiooni;

11. toonitab, et ühinemisprotsessi eesmärk on ELi täieõiguslik liikmesus;
12. palub komisjonil säilitada ja tõhustada veelgi ühinemisprotsessi järelevalvet, nagu ka abi kandidaatriikidele ja võimalikele kandidaatriikidele, et tagada nende võimalikult hea ettevalmistus, mis toob kasu nii neile endile kui ELile;
13. on veendunud, et laienemisprotsessi usaldusväarsuse säilitamiseks tuleb varakult hinnata ELi integratsioonisuutlikkust ning kajastada seda nõuetekohaselt komisjoni arvamuses iga potentsiaalse kandidaatriigi puhul, tuues välja peamised asjakohased probleemid ja nende võimalikud lahendamise viisid; on seisukohal, et seejärel tuleb koostada üldine mõjuhinnang; toonitab sellega seoses, et edukaks laienemisprotsessiks on vaja, et EL säilitaks suutlikkuse tegutseda, töötada välja, teha otsuseid demokraatlikult ja tulemuslikult, et tal oleksid rahalised vahendid majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse toetamiseks ning et ta jätkaks oma poliitiliste eesmärkide saavutamist;

Laienemispoliitika

14. väljendab heameelt tulevasteks läbirääkimisraamistikeks ette nähtud uue läbirääkimisviisi üle, milles tähtsustatakse kohtusüsteemi ja põhiõiguste ning justiits- ja siseküsimustega seotud küsimusi; nõustub, et neid teemasid tuleks ühinemisprotsessis varakult käsitleda ning avada tegevuskavade alusel üldreeglina peatükid 23 ja 24, kuna nimetatud teemade puhul on vaja saavutada veenvaid tulemusi; palub komisjonil esitada korrapäraselt parlamendile aruandeid nendes valdkondades tehtud edusammude kohta ning teha väliskomisjoni liikmetele taotluse korral kättesaadavaks ELi delegatsioonide igakuised ühinemiseelsed aruanded; märgib siiski, et kõnealustele valdkondadele keskendumine ei tohiks kahjustada jõupingutusi ega edusamme kandidaatriikide ja potentsiaalsete kandidaatriikide eraldi laienemiskavades visandatud teistes valdkondades;
15. peab oluliseks, et laienemispoliitikas tähtsustatakse tõhusa, sõltumatu ja erapooletu kohtusüsteemi ning läbipaistva demokraatliku poliitilise süsteemi ülesehitamist, mis tugevdaks õigusriigi põhimõtteid; rõhutab samas igasuguse sõnavabaduse tähtsust ning vajadust kindlustada meediavabadus nii seadusandluses kui tegelikkuses ning võidelda tulemuslikult korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevusega;

16. rõhutab, et viisavabadus on hea näide ELi tingimuslikkusest, ühendades poliitilised ja tehnilised kriteeriumid soovitava eesmärgi ja käegakatsutavate eelistega; tervitab ja toetab seetõttu komisjoni ja huvitatud riikide jõupingutusi selles valdkonnas;
17. kutsub komisjoni üles lihtsustama ühinemiseelse abi rahastamisvahendist rahastamisel haldusmenetlust ja vähendama halduskoormust eesmärgiga muuta see väiksematele ja mittetsentraliseeritud kodanikuorganisatsioonidele, ametiühingutele ja teistele abisaajatele kättesaadavamaks ja suurendada nende osalust;
18. soovitab kodanikuühiskonnal, valitsusvälistel osalejatel ja sotsiaalpartneritel nii kandidaat- kui ka liikmesriikides aktiivsemalt osaleda ühinemisprotsessis; nõuab tungivalt, et komisjon jätkaks nendega dialoogi pidamist; kutsub kandidaat- ja võimalikke kandidaatriike üles tagama oma kaasatuse kõikides etappides; rõhutab, et kodanikuühiskond võib toimida ELiga ühtlustamise olulise vedajana, luua altpoolt tuleva algatuse Euroopa tegevuskava edendamiseks, parandada protsessi läbipaistvust ning tugevdada avalikku toetust ühinemisele kandidaatriikides; toonitab, kui oluline on piisav rahaline toetus, muu hulgas kodanikuühiskonna rahastamisvahendi kaudu, eriti selleks, et suurendada kodanikuühiskonna suutlikkust teostada ELi õigustiku rakendamise üle järelevalvet; rõhutab, kui tähtis on koostöö Euroopa kodanikuühiskonna organisatsioonide ning kandidaatriikides ja potentsiaalsetes kandidaatriikides tegutsevate vastavate organisatsioonide vahel;
19. rõhutab kindlalt vajadust parandada haldussuutlikkust ja inimressursse, et nad suudaksid võtta üle, rakendada ja jõustada ELi õigustikku; on seisukohal, et laienemise raames teostatavad protsessid ei tohiks olla pelgalt tehnilised, ning rõhutab vajadust siduda sõelumisprotsess paremini kohapealse tegelikkusega; kutsub komisjoni seepärast üles kaasama sellesse ettevõtmisse vajaduse korral valitsusväliseid organisatsioone, ametiühinguid ja peamisi sidusrühmi;
20. nõuab, mõistes, kui olulist rolli mängib ELi otsustusprotsessis ühiskondlik dialoog, suurema rõhu asetamist sotsiaalpartnerite suutlikkuse parandamisele ning ühiskondliku dialoogi tugevdamisele laienemisprotsessis; palub lisaks sellele pöörata rohkem tähelepanu jõustamismehhanismide, näiteks tööinspeksiooni väljaarendamisele, et kaitsta töötajaid ja tagada nende sotsiaalsete õiguste, tervishoiu- ja ohutusstandardite järgimine ning võidelda eelkõige deklareerimata töötajate ärakasutamise vastu;
21. nõuab Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) suuremat kaasamist laienemisprotsessi; rõhutab komitee rolli heade tavade viimisel kandidaatriikidesse ja potentsiaalsetesse kandidaatriikidesse ning kodanikuühiskonna kaasatõmbamisel toetama Euroopa integratsiooni ideed ELis; toetab ELi ja laienemisriikide kodanikuühiskonna organisatsioonide vahelise dialoogi tugevdamist ning innustab suurendama koostööd EMSK, komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel;
22. tuletab meelde, et jätkusuutliku majandusliku taastumise saavutamine on enamikule laienemisriikidele suur väljakutse, ning rõhutab vajadust edendada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020”; nõuab rohkem toetust väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd), arvestades nende ülimalt olulist osa kõigi laienemisriikide sotsiaal-majanduslikus arengus, ning nõuab tungivalt, et komisjon nõuaks esmatahtsaid reforme, millega luuakse soodne regulatiivne raamistik

innovaatilistele ja suure potentsiaaliga VKEdele; rõhutab samal ajal vajadust pöörata jätkuvalt tähelepanu kasvava mitteametliku sektori, suure tööpuuduse ja haavatavaimate ühiskonnaliikmete integreerimise küsimustele;

23. on kindlalt veendunud, et tuleb edendada sallivuse ja vastastikuse austuse õhkkonda, heanaaberlikke suhteid ning piirkondlikku ja piiriülest koostööd, mis aitab tagada stabiilsust ning soodustab ehtsat ja püsivat leppimist; leiab, et sõjakuritegude eest vastutusele võtmine, erinevate etniliste, kultuuriliste ja usuliste kogukondade rahumeelne kooseksisteerimine, vähemuste kaitse ja inimõiguste austamine, samuti pagulaste ning ümberasustatud isikute taasintegreerimine ja naasmine peavad jääma ELi ühinemisprotsessi põhilisteks elementideks piirkondades, mille ajalugu on olnud vastuoluderohke; ergutab sellega seoses kandidaatriike ja potentsiaalseid kandidaatriike, kes ei ole veel ratifitseerinud rahvusvähemuste kaitse raamkonventsiooni, seda tegema; soovib sellistel juhtudel, et üksteise ajaloo, keele ja kultuuripärandi õpetamise ja õppimise edendamine ühinemisprotsessi vältel ja pärast seda võiks hõlbustada vastastikust mõistmist ja ajaloolist leppimist;
24. on arvamisel, et soolisele võrdõiguslikkusele ja mittediskrimineerimisele tuleb omistada laienemispoliitikas rohkem tähtsust; rõhutab, et meeste ja naiste võrdõiguslikkus on põhiõigusena üks ELi keskseid väärtuseid ning üks ELi välistegevuse tähtsamaid põhimõtteid, kandes endas ka suurt potentsiaali strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamiseks, kuna aitab kaasa majanduskasvule ja täielikule tööhõivele; ergutab seepärast naiste osalust ühinemisprotsessis ja toonitab soolise võrdõiguslikkuse poliitika süvalaiendamise tähtsust; rõhutab, et diskrimineerimine mis tahes alusel on keelatud ning et ELi hindamised peaksid hõlmama homo-, bi- ja transseksuaalide õiguseid ning vähemuste integreerimist poliitilisse, ühiskondlikku ja majandusellu;
25. kutsub komisjoni üles kaasama laienemisriigid oma sotsiaalse kaasatuse algatustesse – näiteks romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistikku, et kasutada sel eesmärgil paremini ühinemiseelse abi rahastamisvahendit ning ärgitada laienemisriike stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi mehhanismi kaudu neid eesmärke saavutama; kutsub samuti laienemisriike üles osalema aktiivselt romade kaasamise kümnendis ning tagama romade põhiõigusi, parandama nende sotsiaalset ja majanduslikku positsiooni ja kindlustama neile juurdepääsu eluasemele;
26. on seisukohal, et iga läbirääkijariik peaks enne, kui ta saab ELiga ühineda, lahendada oma kahepoolsed probleemid ja naaberriikidega peetavad olulised vaidlused, eriti need, mis seonduvad territoriaalküsimustega; soovib tungivalt, et neid küsimusi käsitletaks võimalikult ühinemisprotsessi alguses konstruktiivselt ja heanaaberlikult ning eelistatavalt enne ühinemisläbirääkimiste alustamist, et need ei saaks negatiivselt mõjutatud; selles osas peab väga oluliseks võtta arvesse ELi üldiseid huve, väärtusi ja kohustust järgida *acquis*’d ning austada põhimõtteid, millel EL rajaneb;
27. kutsub ELi üles toetama jõupingutusi lahendamist vajavate küsimuste, sealhulgas piirivaidluste lahendamiseks enne ühinemist; kooskõlas rahvusvahelise õigusega, ÜRO harta ja asjakohaste resolutsioonidega, nagu ka Helsingi lõppaktiga ergutab kõiki vaidluse osalisi, kelle tegevuse jätkumine võib kahjustada ELi õigustiku rakendamist või ohustada rahvusvahelise rahu ja turvalisuse säilimist, võtma konstruktiivseid meetmeid vaidluse

rahumeelseks lahendamiseks ning vajaduse korral, kui kahepoolse kokkuleppeni ei jõuta, pöörduma rahvusvahelise kohtu poole või allutada vaidlus valitud vahekohtumenetlusele või tegema konstruktiivset koostööd intensiivses vahendusmissioonis; kordab oma üleskutset komisjonile ja nõukogule alustada kooskõlas ELi aluslepingutega vahekohtumehhanismi väljatöötamist, et lahendada kahe- ja mitmepoolseid vaidlusi;

28. peab tervitatavaks selliseid algatusi nagu Türgi positiivne tegevuskava, kõrgetasemeline ühinemisdioloog endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga ja struktureeritud dioloog Kosovo õiguskorra üle¹; väljendab heameelt eesmärgi üle värskendada reformiprotsessi, kuid rõhutab samas, et need algatused ei tohi mitte mingil juhul asendada formaalset läbirääkimiskorda, vaid peavad olema läbirääkimisraamistikuga täielikult kooskõlas;
29. rõhutab, et kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid peavad tegema edusamme demokraatia, inimõiguste ja lepitusprotsesside vallas ning et need valdkonnad peaksid olema laienemise alalised prioriteedid ja väljenduma ka rahastamisvahendite kasutamises; tuletab sellega seoses meelde finantsabi olulist rolli, mille puhul tuleb arvestada vajadusega restaureerida kultuurimälestisi konfliktipiirkondades, pidades silmas, kui tähtsat rolli see etendab seoses eri etniliste ja usukogukondade kaasatusega ja usalduse rajamisega nende vahele;
30. rõhutab, et ELi laienemispoliitika on moderniseerimise, demokratiseerimise ja stabiilsuse loomise vahend, mille eesmärk on tugevdada ka ELi nii sisemiselt kui ka ülemaailmse osapoolena; palub komisjonil koostada üksikasjalik mõjuhindang iga kord, kui käsitletakse uut ELi liikmeks astumise taotlust ning ka siis, kui soovitatakse ühinemisläbirääkimisi alustada või asjaolude põhjaliku muutumise tagajärjel need lõpetada;
31. toetab komisjoni võetud kohustust parandada ühinemisprotsessi, muutes seda tulemuspõhisemaks, läbipaistvamaks ja rohkem võrdlusalustest lähtuvaks; on seisukohal, et seeläbi muutub ühinemisprotsess ausamaks ja objektiivsemalt mõõdetavaks, mis suurendab ka protsessi usaldusväärsust; leiab sellega seoses, et eduaruanded peaksid olema oma hinnangutes selgemad; rõhutab, et võrdlusalustega ei tohi seada kandidaatriikidele või potentsiaalsetele kandidaatriikidele lisatingimusi, vaid nendega peaks üldiseid liikmesuse kriteeriumeid ja ELi ühinemiseelse abi eesmärke näitama kui konkreetseid samme ja tulemusi ühinemise suunas, mis on läbirääkimisraamistikuga täielikus kooskõlas;
32. rõhutab korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse äärmist tähtsust ühinemisprotsessi edu puhul; kutsub komisjoni üles rakendama selles küsimuses uut lähenemisviisi, juhtides taotlejariikide ametiasutuste tähelepanu üksikutele süstemaatilise korruptsiooni juhtudele; kutsub komisjoni üles tegema tihedat koostööd korruptsioonivastaste riikide rühmaga (GRECO) ja asjaomaste riikide korruptsioonivastaste asutustega; toonitab, et selline uus lähenemisviis mõjuks väga hästi liidu kuvandile taotlejariikide kodanike seas ning võiks potentsiaalselt hõlbustada korruptsioonivastast võitlust;

---

¹ Kõnealune määratlus ei piira seisukohti staatuse suhtes ning on kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1244/99 ja Rahvusvahelise Kohtu arvamusega Kosovo iseseisvusdeklaratsiooni kohta.

33. nõuab, et komisjon ei kavandaks toetuste saajatele eraldatavate tegelike vahendite vähendamist; märgib, et nende arvutuste tegemisel tuleks arvesse võtta järgmisi asjaolusid: a) kogu kavandatava ühinemisele abi rahastamisvahendi suhe iga riigi SKPsse ei tohiks suhteliselt väheneda, isegi juhul kui nimetaja (SKP) on ajavahemikul 2007–2013 näidanud kumulatiivset reaalkasvu; b) koos Horvaatia ühinemisega kahaneb ilmselt rahastamisvahendit kasutada saavate riikide arv ning seega võib tõenäoliselt muutuda ka eraldatavate vahendite suhteline jagunemine; c) tänu uue rahastamisvahendi kavandatavatele muudatustele, eesmärgiga lõpetada riikide eristamine kandidaatriigi staatuse alusel, saab rohkem riike juurdepääsu rahastamisele sotsiaal-majanduslikule arengule suunatud poliitikavaldkondades, millele varem ei omanud juurdepääsu kandidaatriigi staatusega riigid; soovib seetõttu, et ELi piiratud ressursside tõttu ei keelataks ühelegi toetusi saavale riigile piisavat ja õiglast juurdepääsu rahastamisele, seda eeskätt institutsioonide ülesehitamise valdkonnas;
34. tuletab meelde, et ELi laienemisega peaks kaasnema kooskõlastatud ja tõhusam ning läbipaistvam teabevahetuspoliitika, millesse oleks kaasatud kõik ELi institutsioonid, liikmesriikide valitsused ja parlamendid ning kodanikuühiskonna esindajad, pidades silmas avatud ja ausa arutelu alustamist laienemise tagajärgede üle, hõlmates nii ELi liikmesriikide kui ka kandidaatriikide avalikku arvamust; rõhutab, et samalaadset teabevahetuspoliitikat tuleks rakendada ka kandidaatriikides, tehes koostööd kõigi osalistega;
35. on seisukohal, et ELi kodanike toetuse edasise laienemise ning kandidaatriikide ja potentsiaalsete kandidaatriikide kodanike reformide jätkamise soovi soodustamiseks on väga tähtis selgitada laienemise poliitilisi, sotsiaal-majanduslikke ja kultuurilisi eeliseid; peab eriti oluliseks selgitada avalikkusele, kuidas laienemine on avanud uusi investeerimis- ja ekspordivõimalusi ning kuidas see aitab kaasa selliste ELi eesmärkide saavutamisele nagu konfliktide ennetamise edendamine, konfliktide rahumeelse lahendamise tõhustamine, majanduskriisiga võitlemine, töökohtade loomine, tööjõu vaba liikumise võimaldamine, keskkonnakaitse ning turvalisuse ja ohutuse tugevdamine, ning samal ajal kiirendab reformikava elluviimist, hõlbustab juurdepääsu rahalistele vahenditele ja sellest tulenevalt parandab elutingimusi taotlejamaades, mis toob kasu kõigile Euroopa kodanikele ning vähendab sotsiaalset ja majanduslikku tasakaalustamatust; rõhutab, et sihtrühmaks peavad olema kõik ühiskonna sektorid, edendades selleks muu hulgas keskkoolide või samaväärse õppe tasemel õppekavas eraldi aine lisamist Euroopa Liidu tausta, eesmärkide ja toimimise ning selle laienemisprotsesside kohta; rõhutab samuti vajadust keskenduda ka arvamusiandjatele, nagu ajakirjanikud, kodanikuühiskonna esindajad ja sotsiaal-majanduslikud osalised ning ametiühingud; on seisukohal, et julgustada ja toetada tuleks ka kandidaatriikide ja potentsiaalsete kandidaatriikide samalaadseid jõupingutusi,

Väljavaated ja ELi strateegilised huvid

36. on kindlalt veendunud, et laienemispoliitika võimaldab ELil saavutada suuri strateegilisi eeliseid; rõhutab, et ELi liikmesus annab stabiilsuse kiiresti muutuv rahvusvahelises keskkonnas ning et Euroopa Liitu kuulumine pakub endiselt sotsiaalse arengu ja jõukuse väljavaadet; on arvamusel, et laienemine on ELi pikaajaline strateegiline huvi, mida ei saa alati mõõta lühiajaliste tulemuste alusel; peab tähtsaks võtta nõuetekohaselt arvesse oma

olulist ja kestvat funktsiooni, esindades ELi pehmet, kuid sellegipoolest märkimisväärset jõudu;

37. pooldab endiselt täielikult laienemise jätkumist ning kutsub liikmesriike üles säilitama laienemisprotsessi hoogu; rõhutab oma veendumust, et Lissaboni lepinguga võib EL järgida nii oma laienemise tegevuskava kui ka jääda kindlaks eesmärgile liikuda suurema integratsiooni suunas;
38. mõnab siiski, et mitte kõik Euroopa riigid ei tee valikut täisliikmesuse taotlemise kasuks ning et mõned, kes sellise valiku teevad, ei täida kõiki ühinemiskriteeriumeid; soovib seetõttu, et järgmisel aluslepingute üldisel läbivaatamisel algataks Euroopa Parlament, ilma et see piiraks mis tahes käimasolevaid laienemisläbirääkimisi, arutelu uue, liidu assotsieerunud liikme kategooria kehtestamise üle;
39. tuletab meelde, et laienemisprotsess ei lõpe pelgalt *acquis*' ülevõtmisega ning rõhutab, kuivõrd oluline on nii õigustiku kui ka Kopenhaageni kriteeriumide tegelik elluviimine ja järgimine; leiab, et ühinemistingimuste usaldusväarsuse säilitamiseks peaks hindama ka ELi liikmesriikide jätkuvat ELi põhiväärtuste järgimist ja kohustuste täitmist, mis puudutavad demokraatlike institutsioonide ja õigusriigi toimimist; palub komisjonil välja töötada üksikasjalik ettepanek järelevalvemehhanismi kohta, lähtudes Euroopa Liidu lepingu artiklist 7 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 258;
40. tuletab meelde, et täiustatud ja tulevikku suunatud laienemispoliitika võib olla ELi ja piirkonna majandusarengu seisukohalt väärtuslik strateegiline vahend ning selle eesmärk peaks olema eelarvetevahelise koostoime ja tõhustatud koostöö tekitamine eri ELi, liikmesriikide ja rahvusvaheliste finantseerimisasutuste poolt pakutavate meetmete ja abi liikide ning olemasolevate vahendite, eelkõige ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahel, mis aitaks vältida rahastamise võimalikku kattuvust, korduvust ja lünki, eriti piiratud eelarve puhul;
41. märgib, et ülemaailmne rahanduskriis ja euroala rasked ajad on selgelt esile toonud riikidevahelise majandusliku sõltuvuse nii ELi sees kui väljaspool ELi; rõhutab seetõttu vajadust edaspidi tugevdada majandus- ja finantsstabiilsust ning edendada majanduskasvu ka kandidaatriikides ja potentsiaalsetes kandidaatriikides; rõhutab, et käesolevas keerulises olukorras on vajalik anda kandidaatriikidele ja potentsiaalsetele kandidaatriikidele ühinemiseelset rahalist abi piisavalt ning täpsemini suunatult; võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku uue ühinemiseelse abi rahastamisvahendi kohta, mis hõlmab suuremat rahalist toetust finantsperspektiivis aastateks 2014–2020; sellega seoses rõhutab vajadust lihtsustada ja kiirendada menetlusi ning tugevdada abisaajamaade haldussuutlikkust, et kindlustada nende kõrgetasemeline osalemine ELi programmides ning tõsta nende toetuse vastuvõtmise suutlikkust; juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Parlamendi üksikasjalik seisukoht ühinemiseelse abi rahastamisvahendi kohta esitatakse tavapärase seadusandliku menetluse käigus; tõstab esile riikliku fiskaalstabiilsuse tähtsust ja ELi tasandil suurenenud tähelepanu majanduse juhtimisele; soovib, et ühinemisprotsessis käsitletakс nõuetekohaselt usaldusväärse riigirahanduse küsimust;
42. rõhutab, et strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid tuginevad üldkehtivatel põhimõtetel, mis on olnud majandusliku heaolu oluline tegur; soovib seepärast, et juhtalgatuste edusammud lisataks ühinemiseelses dialoogi ja neid stimuleeritakse täiendava

rahastamisega; on seisukohal, et vähese CO2-heitega majanduskasvu mudel väärrib erilist tähelepanu ning et seda tuleks laienemisprotsessi käigus aktiivselt rakendada;

43. nõuab pidevat rahastajatevahelist dialoogi ja vajadusel asjakohaste struktuuride kasutamist abi kooskõlastamiseks ja haldamiseks; nõuab seoses sellega, et uuritaks lähemalt uuenduslikke rahastamisvahendeid, mis vajavad kooskõlastusstruktuure, näiteks Lääne-Balkani investeerimiskeskonda, mis täiendab ühinemiseelse abi rahastamisvahendi haldusstruktuure ja mille eesmärgiks on kaasata, koondada ja suunata toetust prioriteetsetele valdkondadele; rõhutab finants- ja poliitilise võimenduse potentsiaali projektide rahastamisel, kasutades eri allikate – ELi, liikmesriigi ja rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide – rahalisi vahendeid kombineeritult sellisel viisil, et oleks tagatud nii usaldusväärse finantsjuhtimise parimate tavade range järgimine kui ka kooskõlastatus tähtsamate osalejate vahel;

◦
◦ ◦

44. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide ja Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Horvaatia, endise Jugoslaavia Vabariigi Makedoonia, Islandi, Kosovo, Montenegro, Serbia ja Türgi valitsustele ja parlamentidele.

10.5.2012

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

laienemine: poliitika, kriteeriumid ja ELi strateegilised huvid kohta
(2012/2025(INI))

Arvamuse koostaja: Nadezhda Neynsky

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et täiustatud ja tulevikku suunatud laienemispoliitika võib olla ELi ja piirkonna majandusarengu seisukohalt väärtuslik strateegiline vahend ning selle eesmärk peaks olema eelarvetevahelise koostoime ja tõhustatud koostöö tekitamine eri ELi, liikmesriikide ja rahvusvaheliste finantseerimisasutuste poolt pakutavate meetmete ja abiliikide ning olemasolevate vahendite, eelkõige ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahel, mis aitaks vältida rahastamise võimalikku kattuvust, korduvust ja lünki, eriti piiratud eelarve puhul;
2. võtab teatavaks ühinemiseelse abi rahastamisvahendi 7,3 %-lise määra soovitava suurendamise järgmises mitmeaastases finantsraamistikus (2007–2013. aasta 11,668 miljardilt eurolt kuni 2014–2020. aasta 12,520 miljardi euroni vastavalt 2011. aasta püsihindadele¹) ning tervitab kavandatavaid muudatusi, eriti neid, mis on seotud abisaamise tõhustatud eristamisega vastavalt iga abisaaja riigi erivajadustele, heade tulemuste eest stimuleerimisega, sektoripõhise lähenemisega, tingimuslikkuse, läbipaistvuse ja aruandlusega ning parema vahendite kasutuse ja partneritega tehtava koostööga, et luua suuremat finants- ja poliitilist võimendust; nõuab rahastamiseeskirjade lihtsustamist, et kahandada halduskoormust ning suurendada kodanikuühiskonna- ja valitsusväliste organisatsioonide osalust rahastamiskavades; kiidab heaks institutsionaalsete reformide ja avaliku sektori suutlikkuse suurendamise jätkuva toetamise, et luua toetusi saavates riikides vahendite haldamiseks usaldusväärne institutsionaalne struktuur; rõhutab vajadust tõhustada võitlust korruptsiooni vastu;

---

¹ Käesolevas arvamuses kasutatud arvud põhinevad Euroopa Komisjoni eelarve peadirektoraadi arvutustel.

3. nõuab, et komisjon ei kavandaks toetuste saajatele eraldatavate tegelike vahendite vähendamist; märgib, et nende arvutuste tegemisel tuleks arvesse võtta järgmisi asjaolusid: *a)* kogu kavandatava ühinemiseelse abi rahastamisvahendi suhe iga riigi SKPsse ei tohiks suhteliselt väheneda, isegi juhul kui nimetaja (SKP) on ajavahemikul 2007–2013 näidanud kumulatiivset reaalkasvu, *b)* koos Horvaatia ühinemisega kahaneb ilmselt rahastamisvahendit kasutada saavate riikide arv ning seega võib tõenäoliselt muutuda ka eraldatavate vahendite suhteline jagunemine, ning *c)* tänu uue rahastamisvahendi kavandatavatele muudatustele, eesmärgiga lõpetada riikide eristamine kandidaatriigi staatuse alusel, saab rohkem riike juurdepääsu rahastamisele sotsiaal-majanduslikule arengule suunatud poliitikavaldkondades, millele varem ei omanud juurdepääsu kandidaatriigi staatusega riigid; soovib seetõttu, et ELi piiratud ressursside tõttu ei keelataks ühelegi toetusi saavale riigile piisavat ja õiglast juurdepääsu rahastamisele, seda eeskätt institutsioonide ülesehitamise valdkonnas;
4. rõhutab, et strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid tuginevad üldkehtivatel põhimõtetel, mis on olnud majandusliku heaolu oluline tegur; seepärast soovib, et juhtalgatuste edusammud lisatakse ühinemiseelses dialoogi ja neid stimuleeritakse täiendava rahastamisega; on seisukohal, et vähese CO₂-heitega majanduskasvu mudel väärrib erilist tähelepanu ning et seda tuleks laienemisprotsessi käigus aktiivselt rakendada;
5. tõstab esile riikliku fiskaalstabiilsuse süsteemset tähtsust ja suurenenud ELi tähelepanu majanduse juhtimisele ELi õigusaktide raamistikus; soovib, et ühinemiseelses dialoogis käsitletakс riigi rahanduse usaldusväärse rolli; soovib samuti, et laienemispoliitika eesmärgid oleksid nõuetekohaselt ühtlustatud ning kajastaksid ELi majanduskasvule suunatud tegevuskava, et ajakohastada majandust, ergutada konkurentsivõimet, parandada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tingimusi ning lahendada noorte töötuse probleem; rõhutab, kui oluline on kaasata ühinemisprotsessi kodanikuühiskond ja tööturu osapooled; tuleb meelde, et vaja on edendada kodanikuühiskonna organisatsioonide osalemist rahastamiskavades;
6. nõuab, et kandidaatriigid kasutaksid oma haldussuutlikkuse parandamiseks ja ELi vahendite asjakohase kasutamise tagamiseks maksimaalselt ära kogemuste omandamise perioodi ja võimalust kasutada ühinemiseelse abi rahastamisvahendit;
7. nõuab pidevat rahastajatevahelist dialoogi ja vajadusel asjakohaste struktuuride kasutamist abi kooskõlastamiseks ja haldamiseks; nõuab seoses sellega, et uuritaks lähemalt uuenduslikke rahastamisvahendeid, mis vajavad kooskõlastusstruktuure, näiteks Lääne-Balkani investeerimiskeskonda, mis täiendab ühinemiseelse abi rahastamisvahendi haldusstruktuure ja mille eesmärgiks on kaasata, koondada ja suunata toetust prioriteetsetele valdkondadele; rõhutab finants- ja poliitilise võimenduse potentsiaali projektide rahastamisel, kasutades eri allikate – ELi, liikmesriigi ja rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide – rahalisi vahendeid kombineeritult sellisel viisil, et oleks tagatud nii usaldusväärse finantsjuhtimise parimate tavade range järgimine kui ka kooskõlastatus tähtsamate osalejate vahel;
8. rõhutab, kui oluline on eraldada nii ühinemise eel kui ka järel piisaval määral abivahendeid, ning rõhutab, et protsessi alguses piisavate vahendite eraldamine peaks looma sellised institutsionaalsed ja majanduslikud tingimused, mis ei nõua hiljem enam

suurt sekkumist;

9. rõhutab, et kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid peavad tegema edusamme demokraatia, inimõiguste ja lepitusprotsesside vallas ning et need valdkonnad peaksid olema laienemise alalised prioriteedid ja väljenduma ka rahastamisvahendite kasutamises; tuletab sellega seoses meelde finantsabi olulist rolli seoses vajadusega restaureerida kultuurimälestisi konfliktipiirkondades, pidades silmas, kui tähtsat rolli see etendab seoses eri etniliste ja usukogukondade kaasatusega ja usalduse rajamisega nende vahele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.5.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 24 -: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Francesca Balzani, Zuzana Brzobohatá, Göran Färm, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, George Lyon, Claudio Morganti, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Alexander Alvaro, Paul Rübige, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.9.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 62 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Sophocles Sophocleous, Charles Tannock, Sir Graham Watson, Boris Zala
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Laima Liucija Andrikienė, Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Andrew Duff, Hélène Flautre, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Jean Roatta, Helmut Scholz
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Margrete Auken, Spyros Danellis, Georgios Koumoutsakos